

ET was een mooie warme Junidag, toen we aan den Hoek van Holland in het bootje stapten en van wal voeren. Heerlijk was het op het kabbelende water, waar de zon vroolijk op weerspiegelde. Over ons hoofd schoten onophoudelijk Vischdiefjes heen en weer met luid wieggeklop. Soms streek er een plotseling neer in het water om daar een vischje te verschalken.

Na een kwartiertje waren we den breeden waterweg over en bereikten we een landingssteigertje, waarvan het eind nog een heel stuk van de kust verwijderd was. Hier maakte onze schipper het bootje vast en we liepen toen het steigertje af, dat nogal tamelijk smal was. Oppassen was het, om niet mis te stappen. Na de kust bereikt te hebben klauterden we dadelijk den voor ons liggenden

heuvelrug over en stonden in een prachtig begroeide duinrichel, waar de wilde duinplanten met milde hand waren uitgestrooid. Forsch stond de Hondstong te bloeien met roode en blauwe bloemen naast de aanvallige Grootbloemige Salomonszegel met de mooie klokbloemen. Daar gluurden weer Driekleurige Viooltjes door, terwijl weer verder de grond met Steenthym en Boschmuur bedekt was. Hoogerop stonden Duindoornstruiken en bloeiende Asperges, Eglantiers, Ligusters en Vlieren. De Heggerank slingerde zich over en door het struikgewas heen en bloeide ook met bleek geelgroene bloempjes.

Overal om ons heen klonken mooie geluidjes van onze gevederde vrienden: Grasmusschen en Akkerleeuweriken zongen luide en van verre klonk het blij geroep van den Koekoek. Op den hoogsten tak van een Vlier zat een Spotvogel een deuntje te zingen en boven ons hoofd vlogen Wulpen. Van uit een dicht duindoornboschje zagen we eensklaps een Patrijs met een aantal jongen te voorschijn komen, die echter weer dadelijk in de struiken verdwenen. Voor ons lagen rechts mooie heuvels en valleien, terwijl zich links een strook hooge klei uitstrekte. Onze weg door die heuvels nemend, kwamen we nu spoedig in een uitgestrekt dal, waar kleine meertjes gevormd waren. Hun ontstaan hebben ze te danken aan het bij stormweer ver landwaarts indringende zeewater. Hier bloeide de Breedbladige Orchidee (*Orchis latifolia*).

Eensklaps zagen we heel dichtbij een Koekoek, dat was eene aangename verrassing. Na een zacht geroep vloog hij heen tusschen tak en twijgen door en was spoedig achter de heuvels verdwenen. Nu kwamen we bij de plasjes, omzoomd met Zeekraal, terwijl in het water Ranonkeltjes groeiden. Aan het eind der vallei hield zich een groepje Bergeenden en Kieviten op. We gingen verder over het groene veld, waar we Stronkvarens en Braam aantroffen. Daar vloog weer een troep vogels over ons heen, Dwergsterntjes. Prachtig witte vogeltjes, ongeveer zoo groot als een Merel, met fijne zwarte schedeltjes en oranje-gelen pooten en snavel. Weldra bereikten we het eind der vallei en nadat wij eenen nauwen doorgang tusschen de duinenrij afgehoopen waren, bevonden we ons op een uitgestrekt strand. Heel in de verte spatten de golven der zee schuimend uiteen. Hier waren duizenden en duizenden vogels verzameld, terwijl er ook nog een groot aantal rondvlogen. Slanke Strandpleviertjes schoten onstuimig heen en weer, terwijl Kluiten, Wulpen en Vischdiefjes zich er ook tusschen door bewogen.

Nu liepen we het strand over, waar op sommige gedeelten de Zoutbloem stond. Met uitzondering van kleine heuveltjes, die begroeid waren met helm, was het een blonde met schelpen bedekte zandvlakte. Tusschen de schelpen bevonden zich de nesten der strandvogels, eenvoudig gevormd

door een komvormig kuiltje in het zand; in sommige nesten lag nog een enkel riethalmpje, maar in verreweg de meesten lagen de mooie eieren onbeschermd op het zand. Die waren

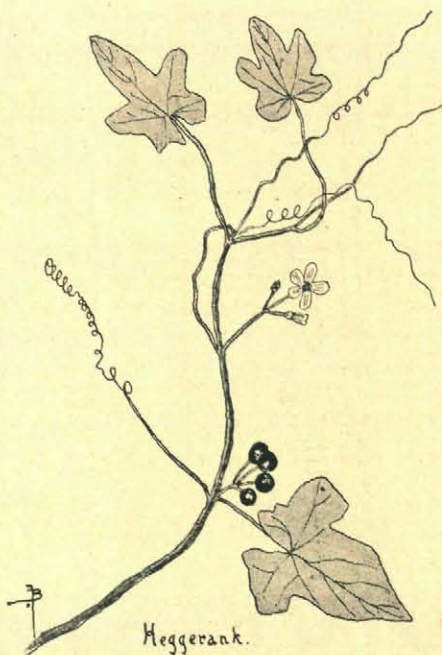
van Sterntjes, Scholeksters, Strandpleviertjes, Kluiten en Vischdiefjes. Naar den zeekant werd de grond vochtiger en hield de schelpenvloer op, ook de heuveltjes verdwenen langzamerhand. Nu kwamen de strandplassen en grootere en kleinere kreken, waar honderden Scholeksters stonden te vischen en Pleviertjes rond trippelden. Maar de grootste bedrijvigheid heerschte vlak aan den zeekant. Daar was een legioen vogels, die er het blijde vogelleven sleten.

Dwergsterntjes in hun wit kleed en met hun zwarte

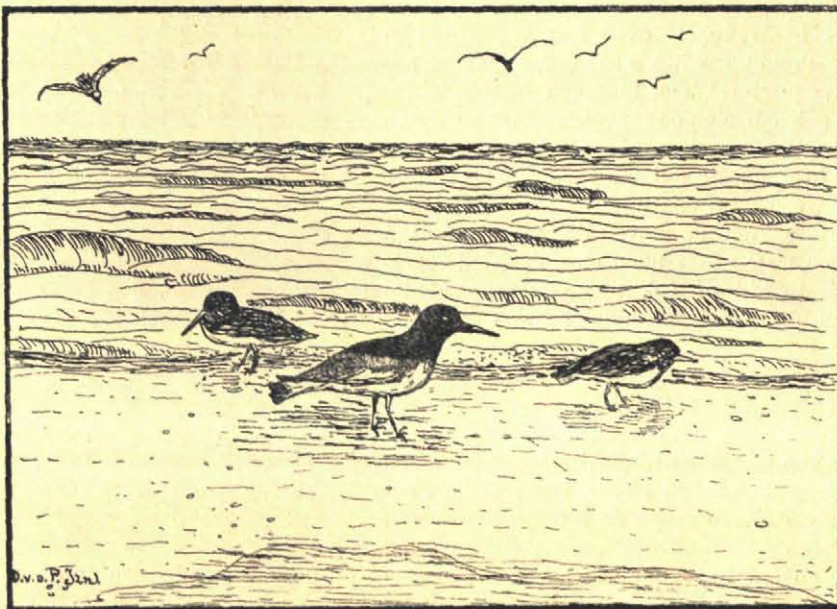
Salomonszegel.

schedeltjes, Kieviten, Bergeenden, Scholeksters met hun vuurrooden snavel en pooten, Kluiten met hun naar boven gekromde snavel, Wulpen in het mooi gevlekte bruine pak, Pleviertjes,

Heggerank.

Tureluurs waren er alle tegenwoordig. Dat was een leven en een ongekende bedrijvigheid en vrolijkheid en wieggeklap zonder einde. Naar links strekten zich groote zandbanken uit, gescheiden van het strand door diepe krekens. Zeehonden lagen zich daar te koesteren in de warme zon. Na het geheele strand overgewandeld te hebben om al die vogels in hun intiem leven gade te slaan werd ten laatste de terugtocht aanvaard. Eerst weer over het schelpentapijt, dan over de heuvels. In de groote vallei hielden Scholeksters vergadering,

Scholeksters.

terwijl een groote Bergeend het woord scheen te voeren. Spoedig hadden we nu de vallei achter ons. Tusschen de heuvels door gingen we terug naar het landingssteigertje waar ons bootje wachtte. Heerlijk koel was het nu op het water. Eenige Akkerleeuweriken en Grasmussen lieten hun lied nog hooren, toen we ons op het breede water bevonden, als wilden ze ons een afscheid toeroepen.

Rotterdam, Mei 1913.

J. A. M. BOER en D. VAN DER POORT JZN.

ORNITHOLOGIE EN BESCHERMING.

TOEN ik onlangs mijn artikeltje: »Moet Vogelbescherming een hinderpaal worden voor de Vogelstudie?« schreef, deed ik dit geenszins met de bedoeling door een paar bladzijden schrift de fanatieke beschermers tot andere inzichten te brengen. Natuurlijk zou dit totaal vruchteloos geweest zijn.

Wel echter hoopte ik er mede, jeugdige natuurliefhebbers, die in principe nog geen bepaald scherpe richting zijn toegedaan, doch door de tegenwoordig veelvuldig heerschende »laffe« geest, gevaar zouden loopen eveneens in uitersten te vervallen, in de gelegenheid te stellen, ook eens met een andere opvatting kennis te maken.